

COLOKJEVE informacije

september-oktober št. 9-10 leto. 3.

NAMESTO UVODNIKA

Vzrok za ta sestavek ni niti govor Staneta Dolanca na proslavi 30-letnice prihoda vrhovnega štaba in predsednika Tita na Vis, kot bi morda nekdo lahko sklepal, niti ne zadnji podatki Zavoda za statistiko o gibanju življenjskih stroškov. Ni pa naključje, da ravno v sedanjem času, predvsem v zadnjih tednih, lahko opazimo s strani gospodarskih in političnih voditeljev naše države povečano poudarjanje vzrokov, ki vodijo našo državo v stalne inflacije, v zniževanje realnega standarda ipd.

Stane Dolanc je na Visu obširno govoril o notranji situaciji naše države. Med drugim je dejal nekako takole: "V naši samoupravni socialistični družbi ni in ne more biti prostora za nedisciplino, malomarnost, neodgovornost in neurejeno obnašanje. Zavzeti se moramo znova zelo odločno za krepitev delovne in družbene discipline in za odgovornost vsakega človeka in vseh organov za njihovo delo in njihov napredek. Boj za produktivnost, za zmanjšanje proizvodnih stroškov, za odkrivanje notranjih rezerv, za sodobno in učinkovito poslovanje ima danes še dosti večji pomen kot kdajkoli poprej. Z nikakršnim izgovorom ne moremo zapirati oči pred nedelavnostjo, delovno nedisciplino, pred neupravičenimi izostanki z dela, pred malomarnostjo pri opravljanju svojih delovnih zadolžitve."

Naj navedemo sedaj, predno začnemo z razmišljanjem o situaciji v Colorju, še podatke Zavoda za statistiko o naraščanju življenjskih stroškov. Zavod za statistiko ugotavlja, da je rast cen neomejena, nepričakovana in določena nad vsemi možnostmi. Zato postaja rast cen nevzdržna, nikakor pa ta rast cen ni pogojena izključno s svetovno krizo denarnega sistema, niti ne z energetske in surovinske krizo, ki smo ji priča. Vzrok za to nevzdržno rast cen moramo vsekakor iskati v neorganiziranosti delovnih organizacij in pa predvsem v slabi pripravljenosti delavcev, da bi s svojim delom pripomogli k znižanju stroškov in iskanju notranjih rezerv.

Po podatkih Zavoda za statistiko so se proizvodne cene v avgustu dvignile za 6,2% v primerjavi z julijem, v trgovini na drobno pa za 4,2%. Življenjski stroški pa so se po istih podatkih povečali v samem mesecu avgustu za 3,4% napram mesecu juliju. Potemtakem so se življenjski stroški v letu dni, to je v primerjavi z avgustom 1973 povečali za 27%, v primerjavi z januarjem 1974 pa za 14,1%, kar je v popolnem nasprotju z družbenim planom in z resolucijo o gospodarskem razvoju naše države v letu 1974. Ker smo pri nas veljavni Pravilnik o delitvi osebnih dohodkov sprejeli z junijem 1972, naj navedemo še podatek Zavoda za statistiko, da so se življenjski stroški od tedaj, ko smo določili vrednost točke za 1.- din in ustvarili s pravilnikom nova razmerja v delitvi osebnih dohodkov med posameznimi kategorijami delavcev, zvišali za 45,2%. Ker smo naše osebne dohodke dvakrat korigirali šele v letu 1974, enkrat povprečno za 18%, drugič pa za 20% pomeni, da smo s podražitvami v mesecu avgustu izplačali za 7% nižji realni osebni dohodek kot smo ga izplačali julija 1972.

Stane Dolanc je z neredom in nedisciplino imel pred

oči verjetno troje različnih elementov.

Prvo, kar v naši družbi ni v redu in po sprejetju nove Ustave niti ni sprejemljivo, so zvezna, republiške in občinske administracije. Ta aparat, ki je zelo obsežen in stane državo ogromno denarja, ni učinkovit zaradi nedodelanih sistemov državne administracije, predvsem pa aparat tak kot je, predstavlja preživelo obliko državnega upravljanja. Z novo Ustavo, ki smo jo sprejeli v začetku letošnjega leta, smo namreč nedvoumno začrtali pravico delavcev in delovnega človeka, da odločata na vseh nivojih, kjer so odločitve potrebne. Poseganje državne administracije v urejanje družbeno ekonomskih odnosov ob zanemarjanju dejstev, da taka administracija ogromno stane, preperečuje naše napore, da bi Ustava, ki smo jo sprejeli, lahko pravilno zaživela.

Drugi element, ki je vzrok za Dolančev nastop, pa je zagotovo v neurejenih odnosih med proizvajalcem, posrednikom in potrošnikom. Nesporno je ugotovljeno, o čemer je govoril na jeseniškem sestanku političnega aktiva tudi predsednik Tito, da ni proizvodnja tista, ki dviguje cene, ampak da je bistvo vseh nepravilnosti trikotnik: potrošnik-posrednik-proizvajalec ravno trgovina. Trgovina, ne samo da praktično dikтира cene, ampak je predvsem tudi tisti faktor, ki povzroča devizne primanjkljaje zaradi nedisciplinirane in nesistematičnega uvoza izdelkov in polizdelkov, ki jih lahko proizvajamo in jih proizvajamo na domačem trgu. To zadnjo misel lahko zelo občutimo ravno v Colorju, saj nam je najbolj znano, kako je jugoslovanski trg ob obilici domačih premaznih sredstvih preplavljen z uvoženimi barvami in laki.

Na elementa, ki smo jih obravnavali zgoraj, mi delavci Colorja nimamo nobenega vpliva. In ker je predpogoj za kakršenkoli uspeh pometanje pred lastnim pragom, pride za nas v poštev razmišljanje le o tretjem vzroku Dolančevega govora, to je o neredu, nedisciplini, nedelavnosti v samih tovarnah.

Najpomembnejša od vseh elementov za doseganje dobrih poslovnih rezultatov je absolutna disciplina vseh delavcev v podjetju in to na vseh nivojih. Osnovna zahteva, ki jo ves čas postavljamo, vendar ne izvajamo dosledno je, da delavec prihaja točno ob določenem času na delo, da delovnega mesta ne zapusti pred zaključkom delovnega časa in da med delom ne pohajkuje po podjetju izven svojega delovnega mesta. Delovni čas v tovarni je 8 ur oz. 7,5 ure, ker je pol ure določeno za malico in oddih med delovnim časom. Preprosto izračun nam pove, da vsakih 5 minut, ko nekdo na svojem delovnem mestu ne dela, predstavlja 1% vsega delovnega časa. Z lahkoto torej lahko ugotovimo, da bi bili naši poslovni rezultati v kolikor bi vsi od prvega do zadnjega opravljali svoje delo tako kot je predpisano, lahko za 30 do 50% višji kot so. Trditve posameznikov, da svoje delo opravljajo v celoti in v redu in da je samo organizacija v tovarni vzrok za nedoseganje rezultatov, je več kot smešna.

V zadnjem času smo izdali mnoge organizacijske predpise, ki pa jih ne uresničujemo in jih kritiziramo kot nesmotrne in neučinkovite, še preden smo jih sploh začeli uporabljati. Menim, da smo enotnega mnenja, da je ocenjevanje nečesa česar človek ne pozna, lahko samo napačno. Dnevno slišimo zahteve po spreminjanju dosedanjih organizacijskih oblik in pri tem zmotno mislimo, da je samo organizacija podjetja tisti osnovni in edini faktor, ki določa njen poslovni uspeh. Navedimo primere. Snažilka mora opravljati svoje delo 8 ur. Obseg prostorov, ki jih mora očistiti, se določa po splošno veljavnih normah. Včasih

NOVI ČLANI ZK

pravimo, da je delo snažilke nepomembno in da nima nikakršnega vpliva na uspeh podjetja. Pa vendar to ni res. Snažilke pospravljajo delovno okolje posameznikov ali delovnih skupin. Če je delovni prostor čist in prijeten, je jasno, da bo tudi delovna vnema in počutje delavca na delovnem mestu boljše, s čemer pa je zagotovljena višja storilnost. Ravno tako govorijo tisti, ki delajo v nabavi. Prav tako smatrajo, da so svoje delo opravili, pri tem pa ogromno svojega časa porabijo za privatne zadeve in za razgovore, ki z delovnim mestom nimajo nobene zveze. Morda je res, da je vse, kar so morali nabaviti, tudi v tovarni. Vendar pa je nedvomno tudi res, da bi bilo nujno iskati nove dobaviteljev zaradi ugodnejših cen, hitrejših rokov dobave, boljše kvalitete ipd. Nedvomno bi morali tudi svoje razgovore posvečati sinhronizaciji dela v uvoznem oddelku, da ne bi prišlo do dvojnih naročil ipd. Enake ugotovitve veljajo tudi za prodajni oddelek, pa za skladišče, za katera vemo, da skoraj nikoli niso v redu. Delavci v proizvodnji ogromno zapuščajo svoja delovna mesta ob strojih z izgovorom, da stroji tečejo in da zaradi tega ni nobenih zastojev oz. manjše proizvodnje. Ob tem pa vsak pogled v proizvodne prostore pove, da zelo malo pazimo na čistočo, na vzdrževanje strojev in da zelo malo sami napravimo, da ne bi prišlo do požarov in katastrof. Tudi obratovodja smatra, da svoje delo opravi, ko v pisarni administrativno uredi zadeve z njegovega delovnega področja. Zato po njegovem mnenju lahko odhaja s tovarne ne da bi s tem povzročil tovarni kakršnokoli škodo. Pa to ni res! Če bi obratovodja kot disciplinski starešina podrejenih več časa prebil med svojimi delavci, jih vzgajal, opozarjal na pomanjkljivosti, bi bil efekt dela nedvomno veliko večji, predvsem pa bi bilo tudi počutje delavcev občutno drugačno. Direktorji bi morali svoj čas bolj posvečati ugotavljanju o izvrševanju organizacijskih oblik, več bi se morali pogovarjati s sodelavci in več vplivati na dobre medsebojne odnose, ne pa da praktično vsi vedno samo iščemo napake drugih, svojih pa nočemo videti ali pa celo trdimo da jih ne delamo.

Iz teh kratkih misli je povsem očitno, da naredimo zelo zelo malo in še to zelo površno. Vedno si domišljamo, da bo jutri bolje, da bodo morebitne kadrovske spremembe na vseh ravneh spremenile naš poslovni uspeh, pri tem pa se še vedno ne zavedamo, da smo ravno mi tisti, ki ustvarjamo poslovni uspeh. Na vseh nivojih je torej potrebna večja angažiranost, večja disciplina in večja pripadnost delovni organizaciji. Kdorkoli si domišlja, da je svoje delo opravil v redu, naj ve da ga ni, ki bi svoje delo res opravil v redu. Delo se da opravljati namreč s prakso in izkušnjami vedno boljše in uspešnejše.

Take in podobne stvari je imel torej v mislih Stane Dolanc, ko je po dolgih letih kot državnik govoril o vzrokih za neuspeh ali pa slabši uspeh naše države kot celote. Strinjam se z njim, kot tudi z izvajanjem predsednika Tita na že omenjenem jeseniškem sestanku. Prej sem omenil Zavod za statistiko in s tem v zvezi rast življenjskih stroškov, ki najbolj prizadene naš žep, vendar pa Zavod za statistiko samo ugotavlja in ne daje denarja. Denar si bomo pač morali za služiti in samo višja produktivnost, večja angažiranost in stoprocentna disciplina bodo porok za boljše osebne dohodke, ki si jih vsi želimo.

Mirko KORINŠEK, dipl. pr.

V torek, 24. septembra smo na sestanku osnovne organizacije Zveze komunistov sprejeli v članstvo 12 novih članov. Sestanka se je poleg članov udeležil tudi član Sveta federacije Miha Marinko, ki je v daljšem nagovoru zaželel novim članom kar največ uspeha pri bodočem delu. Poudaril je, da je sprejem v Zvezo komunistov izjemno slovesen trenutek ter da se ob tem morajo zavedati, da izhajajo iz delavskega razreda in morajo temu razredu tudi ostati zvesti. Naš demokratični sistem ne dopušča uporabo prisile, temveč prepričevanje, kar je naša velika prednost pred ostalimi. Izbrali smo si pot, katero nam marsikateri narodi zavidajo, vendar trmasto vztrajajo, češ, zakaj bi sledili tako majhnemu narodu. Naša stremjenja niso usmerjena v to, da sprejmemo vsakega delavca v partijo, ampak le pridne, uveljavljene delavce, ki so sposobni kritično presoditi svoje delo in položaj, v katerem se nahajajo. Ne gre za položaj v družbi na račun članstva, ampak le dosledno izvajanje načel naše partije in s tem uveljavljanje v svoji sredini.

Večja produktivnost ter seveda ustrezno nagrajevanje nam lahko bistveno pomaga v borbi proti inflaciji. Toda, samoupravljanje ne more temeljiti samo na zavesti, saj se ne moremo samo žrtvovati za boljše delo, temveč smo upravičeni tudi do boljšega zaslužka. Ob tem ne smemo pozabiti, da nas uravnilovka ne bo rešila, čeprav ima precej zagovornikov. Tudi samoup-

ravni sporazumi zaenkrat niso ne prvo ne drugo. Biti član ZK pomeni čast, toda nalaga večjo odgovornost.

V nadaljevanju sestanka so člani Osnovne organizacije Zveze komunistov sprejeli sklep, da sekretariat pripravi program dela, v katerem bo še vnaprej poudarjena nadaljna krepitev članstva, ideološko izobraževanje, kateremu smo dosedaj posvečali vse premo pozornosti. Podpirali bomo prizadevanja za dvig storilnosti ter novost v delu: delegati bodo poročali o delu organov, v katerih sodelujejo.

NOVA USTAVA IN TOZDIRANJE

Kot se še spomnimo, smo v mesecu aprilu leta 1973 ugotavljali možnosti za ustanovitev temeljnih organizacij združenega dela v naši delovni organizaciji. Takratne analize so pokazale, da za ustanavljanje temeljnih organizacij ni ekonomske osnove, niti drugih elementov, ki bi tako ustanavljanje pogojevali.

Glede na zadnja tolmačenja pa smo vse bolj prepričani, da bomo ponovno morali še resneje proučevati možnosti za ustanovitev morebitnih temeljnih organizacij združenega dela.

Ker je končana tudi analiza, ki jo je pripravil Center za samoupravno dejavnost pri Centralnem komiteju Zveze komunistov Slovenije, naj vam ob tej priliki postrežemo z nekaj številkami: v Sloveniji obstaja 2.598 delovnih organizacij. Od teh jih je do meseca junija 1974 organiziralo temeljne organizacije združenega dela samo 248, ostalih 2.350 pa je enovitih, tako kot to velja za našo delovno organizacijo.

Iz teh podatkov je razvidno, da smo mi, kot še mnoge izmed ostalih 2.350 organizacij precej površno pristopili k ugotavljanju možnosti za formiranje temeljnih organizacij združenega dela in da bomo v bližnji bodočnosti ponovno pristopili k temu problemu. Ustava namreč nedvomno poudarja pravico delavcev, da sami odločajo o vseh vprašanjih, ki zadevajo njihovo delovno organizacijo.

K.M.

SAMOUPRAVNI SPORAZUM O MEDSEBOJNIH RAZMERJIH DELAVCEV V ZDRUŽENEM DELU

Po sorazmerno zelo dolgih pripravah in dolgem postopku je Zbor delavcev na svojem sestanku dne 11. 9. t.l. dokončno potrdil predlog samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu. Ta predlog je pripravil kadrovski oddelek in ga potem dal Delavskemu svetu v pregled in potrditev. Delavski svet je predlog sprejel in ga dal v javno razpravo. Dejstvo, da na tako pomemben interni predpis ni prispelo dosti pripomb, lahko predstavlja veliko zadoščenje za kadrovika, ki je prvi osnutek samoupravnega sporazuma pripravljaval. Tudi enoglasen sprejem na Zboru delavcev potrjuje, da je bil 11. 9. 1974 sprejet interni predpis, ki bo lahko veljal nespremenjen vrsto let, če ne bo prišlo do sprememb zveznih in republiških predpisov.

Da je prišlo sorazmerno zelo malo pripomb na prvi osnutek, je pravzaprav celo razumljivo. Sam samoupravni sporazum ima pravzaprav tri osnovne dele. Prvi del govori o nastopu dela, o pravici do dela v delovni organizaciji. Nas ta del glede na to, da smo že delavci Colorja, ne zanima preveč. Ta del je namreč pomemben predvsem za tiste, ki dela še niso nastopili in pa za sodišče v primeru spora. Najbolj bistven je drugi del, ki govori o pravicah z delom tj. o pravici do odmorov, počitkov, letnega dopusta, porodniškega dopusta ter do izrednih plačanih in neplačanih dopustov. V tem delu pa so za razliko od prej veljavnega Pravilnika o delovnih razmerjih pravice delavcev močno razširjene.

Precej ugodneje od prejšnjega načina obravnavajo vprašanje porodnic in mater z majhnimi otroki. Povečali so se letni dopusti, poleg tega pa so občutno omiljeni pogoji za pridobitev pravice do izrednega plačanega dopusta. Pravice do izrednega plačanega dopusta že veljajo in jih lahko uveljavljajo že v letošnjem letu; za ostale zgoraj navedene pravice velja začetni rok 1. 1. 1975. Kot se še spomnimo, je prej veljavni Pravilnik dopuščal izredni plačani dopust le v primeru smrti v ožji družini in pa v slučaju polaganja izpitov na verificiranih šolah. Sedaj veljavni samoupravni sporazum pa omogoča pravico do izrednega plačanega dopusta praktično za vse primere, ko mora delavec manjkati na delovnem mestu.

V tem samoupravnem sporazumu pa so se bistveno spremenile določbe o pravici do letnega plačanega dopusta.

Po prejšnjem predpisu smo všteli proste sobote v letni dopust s tem, da smo delavcem pri neposredni odmeri dopusta odtegovali proste sobote po vnaprej določenem številu dni. Sedaj pa samoupravni sporazum določa, da se smatrajo dnevi za dopust kot 7-urni delovni dnevi in se bo zato število dni dopusta pri neposredni odmeri pomnožilo s 7 in nato delilo z 8, kar predstavlja dejanske dneve dopusta na delovne dneve, določene v Colorjevem koledarju. Da bo bolj razumljivo, bomo navedli konkreten primer po tabeli. V členu 111. Samoupravnega sporazuma pripada npr. nekemu 24 delovnih dni dopusta, po členu 112. 1 dan in recimo po členu 113. 2 dni. Skupno torej 27 dni

dopusta. Če to pomnožimo s 7, dobimo 189 ur dopusta. Preračunano na naše delovne dneve po 8 ur dobimo število 23,6. Ker določa člen 126, da se dopust na delovne dneve vedno zaokroži navzgor v korist delavca pomeni, da ima delavec dejansko pravico do 24 delovnih dni dopusta.

V samem Samoupravnem sporazumu so zanimive tudi določbe o obveznostih in pravicah delavcev. Pri tem so točno navedene lažje in težje kršitve delovne dolžnosti in ukrepi, ki jih izreče Odbor za medsebojna razmerja ob kršitvi delovnih dolžnosti. Ti ukrepi so po novem zakonu precej strožji od prej veljavnih, ker je jasno, da bomo morali zaostri odgovornost na vseh ravneh in delovno disciplino na vseh nivojih, je prav, da je zakon povečal možnosti za izrekanje ukrepov.

Toliko o samoupravnem sporazumu in o važnejših spremembah glede na prej veljavne predpise. Samoupravni sporazum, ki ga je sprejel Zbor delavcev dne 11.9.1974 in ki so ga praktično podpisali vsi delavci že dne 16.9., je vsak zaposleni dobil za svojo uporabo.

K.M.

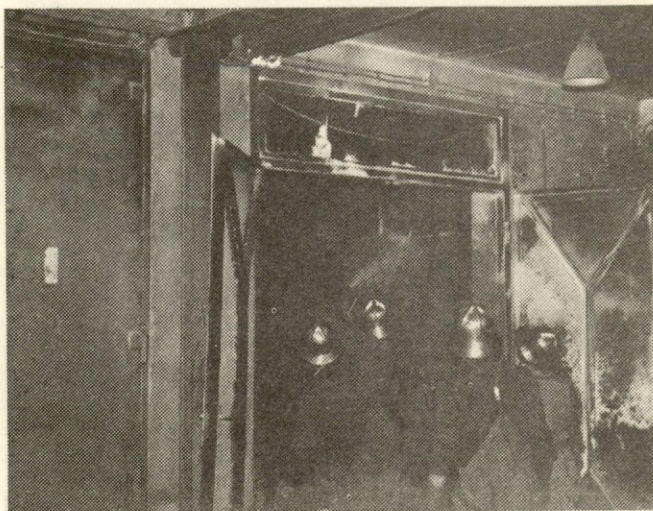
POŽAR V KUHINJI LAKOV BI BIL LAHKO KATASTROFALEN

V naši tovarni je 26. julija 1974 ob 4.12 uri izbruhnil velik požar v oddelku za pripravo oljnih smolnih lakov. Ogenj se je pojavil v kadi, kjer se kuha pihano laneno olje.

Postopek za pripravo oksidirane olja ali pihanega olja je izredno nevaren. Laneno olje je potrebno segreti na 260°C in nato skozi olje vpihovati zrak toliko časa, da se temperatura olja dvigne na 310 do 315°C . Zdaj je potrebno olje takoj ohladiti, sicer se vname. Po domače povedano, predstavlja ta postopek počasno in kontrolirano zažiganje olja. Kaj pomeni zažiganje materiala, ki rad gori, pa še pri visokih temperaturah, si lahko misli vsakdo izmed nas. Postopek je sicer mogoče varno izpeljati, toda zatajiti ne sme prav nič - sicer nastane požar.

Tudi v tem primeru je nekaj zatajilo, čeprav ne vemo kaj. Po požaru smo ugotovili, da na napravi ni bilo okvare, delavec, ki je nadziral postopek zatrjuje, da je delal po ustaljenih pravilih. Delavec že 25 let opravlja to delo in je visokokvalificiran izdelovalec lakov. Tako bomo le sumili na celo vrsto objektivnih vzrokov, na žalost tudi subjektivni vzroki niso izključeni.

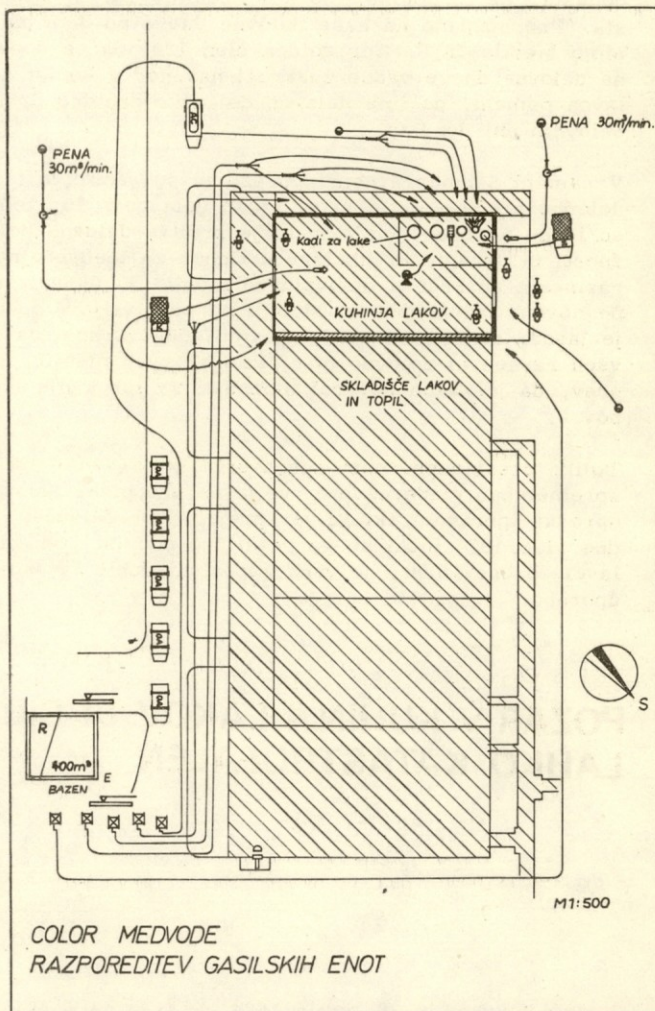
Kako je potekalo gašenje? Delavec, ki je nadziral postopek in pomožni delavec sta ob omenjeni uri opazila, da se nad kotlom za pripravo pihanega olja dviga visoki plamen in da se preko roba kadi izliva vroče laneno olje, ki je bilo po izjavi delavca segreto na 200°C . Delavca sta začela najprej gasiti z ročnimi gasilnimi aparati na prah in s stabilno gasilno napravo CO_2 , ki je vsebovala 90 kg CO_2 . Uspeha pri gašenju skoraj ni bilo.

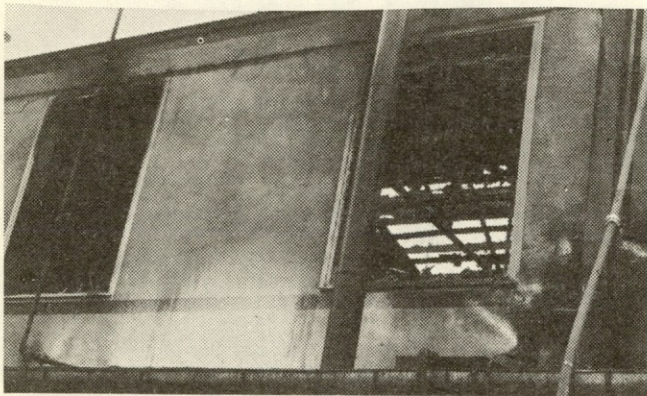
Takoj po nastanku požara so se vključili avtomatični javljalci požara, tako da so vsi delavci, ki so bili zaposleni v drugih oddelkih, poklicna gasilca in vratar istočasno zvedeli, da je nastal požar. Vratar, ki je takoj razumel obseg požara, je vključil zunanjo sireno in začel s pomočjo telefona obveščati sosednje tovarne, poklicno brigado Ljubljana, milico in vodilne delavce. Poklicna gasilca sta takoj izpeljala iz gasilske shrambe avto za gašenje s prahom S 2 x 1000 kg. S pomočjo delavcev iz sosednjih obratov so začeli gasiti najprej iz enega rezervoarja za prah nato pa še iz drugega. Ogenj je po izpraznitvi gasilnega avtomobila S 2 x 1000 kg ponehal na nižjih nivojih, toda med tem se je že vžgal strop in streha, kar pa niso mogli pogasiti. Že med gašenjem z avtom S 2 x 1000 kg, so začeli napeljevati cevi za gašenje z lahko peno in z vodo. Z lahko peno so gasili pod rezervoarji in okolico rezervoarjev, z vodo pa streho.

Ko so na poziv siren začela prihajati sosednja gasilska društva, je bil izvor požara zadušen, toda ogenj se je močno razširil po strehi v sosednjem prostoru. Gorelo je skoraj po vsem prostoru, vendar samo manj nevarne snovi: streha, električne instalacije, opleski na napravah itd. Kotli z laki se na srečo še niso vžgali. V tem trenutku je bilo jasno, da bo mogoče ustaviti požar, če istočasno nastopi večje število enot z gasilno vodo. Prostovoljna gasilna društva, ki niso opremljena za gašenje lahko vnetljivih tekočin, so oklevala uporabiti vodo, saj vedo, da voda ni primerna za gašenje lahko vnetljivih tekočin. Nevarnosti, ki so pretile zaradi gašenja z vodo pa so bile manjše kot nevarnost, da bi se požar razširil. Zato smo začeli gasiti z vodo. Odločitev se je izkazala kot pravilna, saj je bil požar na ta način v nekaj minutah pogasjen.

Največja nevarnost je pretila, da bi se požar prenesel preko požarnega zidu v sosednji prostor, v katerem je več ton razredčil in lakov. Ker smo steno in streho izdatno polivali z vodo, se požar ni razširil.

Zakaj je nastal požar, kot že rečeno, ne vemo. Zakaj pa se požar ni razvil v katastrofalen požar, la-

hko ugotovimo:

1. avtomatični javljalci so takoj obvestili vse, ki so bili v tovarni;
2. gasilci in vratar so bili na svojem mestu, in takoj pravilno ukrepali;
3. delavci so bili poučeni, kako morajo uporabiti gasilne naprave;
4. gasilnih naprav za gašenje je bilo dovolj;
5. pravočasno so prišli na pomoč prostovoljni gasilci iz sosednjih društev in poklicna brigada Ljubljana in izdatno pomagali;
6. akcija gašenja je bila strokovno izpeljana.

Zdaj lahko že precej natančno rečemo, da je nastala škoda na zgradbi v višini 270.000.- Ndin, na inštalacijah 460.000.- Ndin in na materialu 32.000.- Ndin ter na gasilnih sredstvih 30.000.- Ndin.

Rihard PEVEC, varn. inž.

POGOVOR Z MIRKOM DEBELJAKOM

Tov. Debeljak Mirko že vrsto let opravlja v našem podjetju vratarsko-čuvajsko službo. V resnici je delavec podjetja "Varnost". Vsi ga poznamo kot vestnega delavca; velja za takega, ki mu ni potrebno stati za petami, da svoje delo opravi resno in dobro. Ves čas, kar je pri nas, nismo imeli z njim nobenih težav. Če ga imamo v mislih, mislimo o njem samo dobro.

Ko je v našem podjetju 26. julija nastal požar, je imel tov. Debeljak to "srečo", da je bil na nočni izmeni. Čeprav dostikrat po krivici sodimo, da je čuvajsko delo malo pomembno, je v tem trenutku bilo mnogo odvisno prav od njega. Tov. Debeljak bi lahko po dolgi prečuti noči malo zadremal. Toda za Debeljaka vemo, da ne drema, če je noč še tako dolga. Tudi danes zjutraj, ko sva se pogovarjala, je imel za seboj prečuto noč, pa se mi je zdel popolnoma svež. V dolgih letih se človek navadi ...

"Tov. Debeljak, kot vemo, ste bili 26. julija na nočni izmeni. In proti jutru, ko je v vratarnici prijetno toplo in ko sedite sam, kaj počnete? Ali bolje rečeno, kaj ste počeli to noč?"

"Sedel sem v vratarnici. Luč sem imel ugasnjeno, da bolje vidim po okolici. Vidite, da ima vratarnica tri steklene stene, zato prihaja svetloba v prostor od zunanje razsvetljave. Če ni redukcije in gorijo luči po tovarniškem dvorišču, se v vratarnici dobro vidi, po okolici pa vidim še bolje. Nikdar ne veste kdaj vas čaka presenečenje. Tu ne mislim samo na požar, ampak tudi na nepovabljen obiskovalce. Nenadoma sem zaslišal zvok sirene, ki so jo sprožili avtomatični javljalci požara. Takoj sem pogledal na zbirno omaro, ki jo imamo v vratarnici in prebral, da gori v kuhinji lakov. Ozrl sem se proti kuhinji in videl močno svetlobo. Skozi zidni ventilator je prihajal več metrov dolg plamen."

"Na kaj ste pomislili takrat, ko ste zaslišali javljalec požara?"

"Najprej sem mislil, da je lažni alarm in da bodo gasilci spet brez potrebe pritekli na kraj, kjer se je sprožil javljalec požara. To se je namreč že večkrat zgodilo. Toda ko sem pogledal proti kuhinji lakov, mi je bilo takoj jasno, da je nastal požar in to ne majhen."

"In kaj ste nato storili?"

"Vključil sem javno sireno, da bi dobili pomoč od zunaj. Vedel sem, da je na nočni izmeni malo delavcev in da bomo zato rabili pomoč ostalih. Nato sem poklical gasilsko brigado iz Ljubljane in milico v Medvodah."

"Koliko časa ste porabili, da ste opravili to delo?"

"Nekaj minut, morda dve, tri minute. Potem ste me vi s telefonom poklicali od doma in vprašali, kaj se dogaja. Saj se spominjate, da sem vam dejal, da je v kuhinji zelo resen požar in da takoj pridite. Ko ste prišli, ste mi dali nekaj navodil. Vprašal sem vas, kaj naj naredim s prvim gasilskim društvom, ki je prišlo na pomoč. To so bili gasilci iz Preske, pa ste mi rekli: "Dvignite rampo!"

"Takle požar niso mačje solze. Kako ste se počutili?"

"Lagal bi, če bi rekel, da mi ni bilo lahko pri srcu. Tudi strah me je bilo, vendar ne toliko, da ne bi vedel, kaj moram storiti. Mislim, da svoje delo nisem opravil najslabše. Po telefonu sem klical tudi ostala medvoška podjetja, kjer sem pričakoval pomoč. Tudi vse vodilne delavce sem takoj klical."

"Je bila za vas to prva preizkušnja?"

"Ne, v Colorju sem doživel že več požarov, vendar so bili vsi manjši. Nobeden se ne da primerjati s tem. Veste, mislil sem, da je vse izgubljeno! Tisti visoki plameni, pa dim. Ni mi bilo prijetno, verjemite mi da ne."

"Ali ste opazili, kdaj so začeli prihajati prvi delavci od doma?"

"Da, Lojze Jenko je bil prvi, skoraj istočasno pa Franc Rozman, Miha Kic in ostali. Nato je prišlo gasilsko društvo, to so bili Preščanje. Takrat ste bili že tukaj. Saj ste videli, ali ne?"

Tovarišu Debeljaku smo zdaj vsi hvaležni, saj je opravil svoje delo tako, kot smo pričakovali. Bil je pomemben člen med ostalimi, ki so rešili podjetje pred katastrofo.

Rihard PEVEC, varn. inž.

KAJ VSE SO OSEBNI DOHODKI

Kadarkoli se odločimo za zaposlitev v določeni delovni organizaciji, nas poleg dela, ki naj bi ga sprejeli, predvsem zanimajo ugodnosti, ki jih posamezna delovna organizacija nudi svojim delavcem. Pod temi ugodnostmi pa ponavadi smatramo le osebni dohodek, to je tisti osebni dohodek, ki ga dobimo na izplačilni dan v svojih kuvertah. Pri tem pa ne pomislimo, da spadajo k temu osebnemu dohodku, s katerim resda razpolagamo popolnoma samostojno in ga trošimo v prostem času, še marsikaj kar nam povečuje naš življenjski standard. Zelo pomembno je, če naštevamo po vrsti, seveda če se nam ta dohodek poveča v kuverti zaradi prevoznih stroškov, ki jih imamo zaradi prihoda in odhoda na delo in z dela. Zelo pomemben je tudi morebiten odtegljaj od tega osebnega dohodka v kuverti zaradi toplega obroka, ki ga delovna organizacija nudi med delom. Končno pa ne smatramo, da je naš osebni dohodek višji zaradi tega, ker kuverta ni manjša zaradi tovrstnih odtegljajev.

V nadaljevanju objavljamo pregled nekaterih ugodnosti, ki jih nudijo medvoške tovarne svojim delavcem. Pri tem seveda niso zajete vse ugodnosti, ampak le tiste najbolj bistvene, ki poleg osebnih dohodkov najbolj občutno vplivajo na življenjsko raven delavcev v delovni organizaciji.

Iz tega pregleda je razvidno, da so delavci Colorja ob enako izplačanih osebnih dohodkih pred delavci v drugih organizacijah združenega dela vsekakor na boljšem. Zaradi boljše preglednosti in občutka vzemimo npr. prvo postavko, tj. topli obrok. Ob enakih izplačanih osebnih dohodkih ima delavec Colorja od delavca v Donitu za 44 din višji osebni dohodek mesečno, od delavca Tekstilne tovarne za 88 din, od delavca Elektranar pa celo za 160 din višji osebni dohodek. V enakem položaju smo delavci Colorja tudi pri počitniških domovih, saj imamo največ počitniških kapacitet in je zato omogočeno cenejše letovanje našim delavcem. Po izračunu se povprečno poveča mesečni osebni dohodek delavca zaradi urejenih počitniških razmer za 200 din, če upoštevamo pri tem 4-člansko družino. Tudi za stanovanjsko gradnjo pri povračilu prevoznih stroškov in s tem, da imamo lastno zdravstveno ambulanto, smo precej pred ostalimi delovnimi organizacijami v medvoškem bazenu.

Ker smo zaradi objektivnosti vnesli tudi rubriko "kosilo", pa je prav, da o tem nerešenem problemu Colorja nekoliko obširneje spregovorimo. Predvsem bomo naše ugotovitve povezali z urejenostjo prehrane donitovih delavcev. To je tudi edini element, v katerem smo slabši od Donita oz. od nekaterih drugih tovarn v Medvodah. Kosila pri nas ni mogoče dobiti, v Donitu pa plačajo delavci zase in za svoje družinske člane ta hip še vedno samo 6 din in imajo na ta način rešeno opoldansko prehrano. Nedvomno to pomeni velik prihranek, saj vemo, da stroški prehrane naraščajo iz dneva v dan. Poleg tega ceneno kosilo in topli opoldanski obrok predstavljata tolikšno prehrambeno zalogo v organizmu, da dodatna prehrana skorajda ni več potrebna. V Colorju prehrane v tem smislu nimamo organizirane predvsem zaradi pomanjkanja prostorov. Ustrezne kadre imamo, vendar pa kuhinja, ki je bila zgrajena leta 1967, pod nobenim pogojem ne more pripravljati opoldanskih obrokov.

	Topli obrok	Počitniški domovi	Kosilo	Lastna ambu-	Služba varnosti pri delu	Povračilo prevoznih stroškov	Koliko letno namenijo za stanovanja	Število zaposlenih
COLOR	da - brez prispevka	da - naenkrat letuje 12 družin + 24 postelj na Voglu	ne	da	da	da - 20.- din	700.000.-	540
DONIT	da - 2.- din	ne	da - 6.- din	ne	da	nad 4 km	350.000.-	740
TEKSTILNA	da - 4.- din	da - naenkrat 2 družini	ne	ne	da	največ 100.- din	260.000.-	248
CELULOZA	da - 2,50 din	ne	enolončnica - 6.- din	ne	da	da - nad 20.- din	650.000.-	319
ELEKTRARNA	da - 7.- din	da - v sklopu Savskih elektrarn, točnejših podatkov nam niso mogli dostaviti	ne	ne	da	da - nad 20.- din	75.000.-	40
GRADLES	da - 3.- din	ne	da - 10.- din	ne	da - (honorarni)	da - nad 20.- din	120.000.-	177

Kot smo sporočili menda že v eni prejšnjih števil, je bila kuhinja urejena v bivši gasilski šoli za takrat 300 zaposlenih delavcev. Danes nas je skoraj še enkrat toliko in zato imajo kuhar in njegove pomočnice s pripravo dopoldanskih obrokov ogromno dela in težav. Sanitarni inšpektor, ki si je leta 1973 ogledal prostore za pripravljanje hrane, je ugotovil, da so komajda še primerni in je ob tem določil celo vrsto dodatnih ukrepov, ki smo jih morali upoštevati, da ni izdal odločbe o prepovedi obratovanja. V kolikor bi hoteli pripravljati kosila v sedanjem obratu družbene prehrane, bi na vsak način morali izseliti družino, ki stanuje v pritličju gasilske šole in povečati obrat družbene prehrane. V perspektivi bomo vsekakor to možnost imeli, saj se predvideva gradnja 36 stanovanj v letu 1976, poleg tega pa bomo že v letu 1974 in v začetku leta 1975 imeli na razpolago cca 7 stanovanj, ki jih bodo izpraznili delavci, ki so si s kreditom tovarne zgradili lastne stanovanjske hiše.

V teh dneh kroži med delavci anketa, s katero hočemo izvedeti koliko je interesentov za enolončnice. To bi bil le nekakšen izhod za silo in bi ga morda lahko uvedli še v najbližji prihodnosti, v kolikor interes za take vrste opoldanskega obroka ne bi bil prevelik in v kolikor bi nabavili za 2 do 3 stare milijone dodatne opreme v obstoječi kuhinji. To pa je vendar le izhod za silo, ker se zavedamo da je enolončnica oblika prehrane, ki se je človek kaj hitro prenaje, predvsem zato, ker ni tako pestra kot mora biti prehrana.

Morda smo s temi razmišljanji pozabili na osnovno misel tega sestavka. Po izračunih, ki temeljijo na prikazani analizi, lahko ugotovimo, da je naš osebni dohodek, izražen v dinarjih, mesečno zaradi vseh elementov, ki jih nudimo v naši tovarni večji za cca 630 din. Če k temu prištejemo še regres za letni oddih, potem je naš dohodek višji v posameznem mesecu za 710 din in zato ne moremo govoriti, da je najnižji dohodek samo 1.900 din na mesec.

Mirko KORINŠEK

HITER GOSPODARSKI RAZVOJ, NARAŠČAJOČA INFLACIJA...

Letošnja gospodarska gibanja v naši republiki so zelo optimistična. Proizvodnja je bila letos v prvem polletju tealno večja za 11% v primerjavi z enakim obdobjem lani. Družbeni proizvod družbenega sektorja se je v tem obdobju nominalno povečal za okoli 36%, v celotnem gospodarstvu pa za 31%. Vse to kaže, da bo dosežena rast realnega družbenega proizvoda v vsem letu višja od predvidene ter bo predvidoma od 8 do 9%. Tudi na področju države je proizvodnja narasla za 9,9% napram lani. Tudi v konjunkturalnih napovedih glede naročil je do konca leta čutiti zmerni optimizem. Le stanje glede pravočasne nabave sortimenta in kakovosti surovin in repromateriala ni zadovoljivo in utegne biti resna ovira za hitrejšo rast proizvodnje.

Tudi produktivnost se večja hitreje od predvidevanj. Tako je v Sloveniji v prvih sedmih mesecih produktivnost dela v industriji za 6,6% višja kot v enakem obdobju lani, v Jugoslaviji pa za 5%. Zaloge gotovih izdelkov so v Sloveniji porasle za 11%, v Jugoslaviji pa le za 3%. Tudi zaloge repromateriala so v Jugoslaviji večje za 16%, zaloge sredstev za delo pa so manjše za 20%. V Sloveniji so se zaloge surovin povečale za 14%, od tega uvožene surovine za okoli 23%.

ANKETA O PREHRANI

Mnogo naših delavcev se po končanem delu vpraša, kam na kosilo, kajti v Medvodah ni obrata družbene prehrane. Odločili smo se povečati zmogljivost naše kuhinje in tako bi lahko nudili delavcem tudi enostavna kosila oziroma enolončnice. Ker pa je to povezano s precejšnjimi stroški, smo med člani našega kolektiva izvedli anketo, katera naj bi pokazala, če je dovolj interesentov.

Da je prehrana postala pereč problem za večino od nas, je pokazala tudi omenjena anketa o prehrani. Na anketo je odgovorilo 254 članov, od tega 127 z da, 91 pa z ne. Ostali (36) so pa tudi odgovorili pritrdilno, vendar z opombami.

Nekateri bi namreč kosili v podjetju, če bi bil opoldanski obrok res kosilo, ne pa enolončnica, nekateri pa bi se hranili v podjetju samo v primeru, če bi lahko dobili kosilo tudi ostali člani njihovih družin.

Rezultat ankete je pokazal, da je večina delavcev zainteresirana za, zato je treba v najkrajšem času, oziroma najpozneje v prihodnjem letu uvesti opoldanske obroke hrane v podjetju, ker bo v bližnji prihodnosti urejen tudi samski dom za naše delavce.

T. B.

USTANOVNA SEJA TERENSKE KONFERENCE ZVEZE SINDIKATOV

V mesecu juliju je bila v naši tovarni ustanovna seja terenske konference Zveze sindikatov Medvode (o kateri smo že poročali), ki se je udeležilo 49 delegatov iz osnovnih sindikalnih organizacij. (Na sliki)

O delu iniciativnega odbora je delegatom poročal Stane Vilar (na sliki), ki je poudaril, da bo delo konference samo nadaljevanje uspešnega dela medvoških sindikalnih delavcev. Konferenca je delovno telo, na kateri delegati usklajujejo interese vseh zaposlenih delavcev na medvoškem področju ter se bodo dogovarjali o načinu razreševanja posameznih vprašanj. Koordinacijski odbor, v katerem so predsedniki izvršnih odborov osnovnih sindikalnih organizacij, pa bo imel dolžnost, da uresničuje program v osnovnih sindikalnih organizacijah in v samoupravnih organih posameznih TOZD.

Delegati konference so sprejeli sklep o namestitvi strokovnega sindikalnega delavca (tov. Brane Praznik) ter sprejeli priporočila o povišanju prispevne stopnje stanovanjskega prispevka od 6 na 8%, tako, da ostane razlika TOZD.

OSEM MOŽ GRE NA GROSSGLOCKNER, DA O ŽENSKI NITI NE GOVORIMO

Najprej je bila beseda in beseda je meso postala! Tako nekako bi lahko rekli, ko se je pričel prvi izlet Planinske sekcije "COLOR" v tuje gore. Ideja ni bila slaba, vendar tako visoko v oblakih, da je šele letos pričela dobivati realnejšo podobo v obliki 3797 m visokega Grossglocknerja. Zakaj pa ne?! Visoko je res, ampak mi pa smo podjetni in drzni in tako je obveljalo - GROSSGLOCKNER. Treba je le še urediti nekaj malenkosti, med katerimi je vzpon najmanjša, pa smo že tam.

Pa smo res tam! Kje naj dobimo dereze za tako velika stopala kot jih ima Zvone, ki se je - nebodigatreba - tudi prijavil? Pameten predlog, da naj kar doma izpod kozolca potegne brano, Zvone hladnokrvno odbije. Tako moramo na lov za derezami, ki bi vsaj približno odgovarjali velikosti Zvonetovih čevljev. Vsi

ostali jih že imajo, ki ustrezajo na čevlje, kot sedlo na konja, le Zvone še nestrpnost menca brez tako potrebnih zob na čevljih. Tik pred odhodom se tudi to uredi. Dereze so tu, malo jih moramo kriviti in nabijati, vendar nazadnje le sedejo na čevlji. Saj je bil tudi že čas!

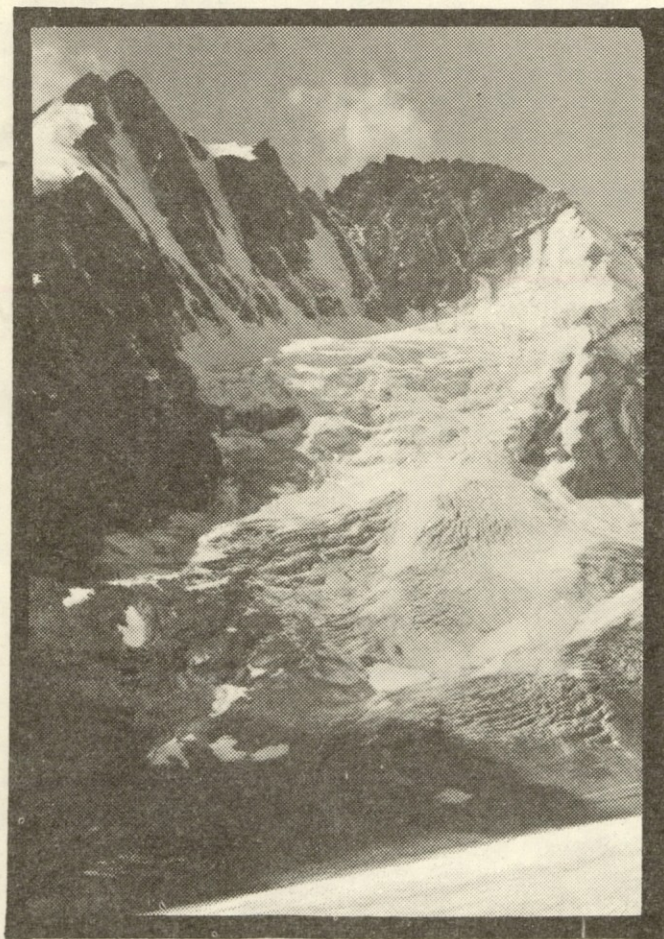
Tonček je s kombijem že pripravljen, ko se bratovščina počasi zbira pri vratarju, kot večše okrog močne luči. Je pa ura tudi taka, da le večše in strahovi blodijo okoli. Sredi noči se naša metla, oprostite, kombi, dvigne in švigne proti Grossglocknerju. Nekateri mu pravijo tudi Veliki Klek, že vedo zakaj.

Metri beže mimo nas s strahovito naglico in preden se zavemo, smo že na meji. Kako dobro dene takle spanec v kombiju! Čisto prerojenega se počutiš, skoraj kot bi te povozil vlak. Carinik in miličnik skoraj otrpnela ob takem navalu navsezgodaj in jo zato čisto poceni odnesemo. Lahko bi nam namreč zaplenili Zvonetov klobuk, ki pravzaprav ni več klobuk ampak korec iz samih značk. Ne verjamem, da lahko toliko železja kot ga je Zvone zbasal na klobuk, neseš čez mejo brez kazni. Kot rečeno gre vse po sreči in že jo brišemo proti Beljaku. Zdaj ta, zdaj oni zakinka, vendar razen Jožeta nihče ne zdrži dolgo v spancu. Tone pa sploh ne zadrema, kar je res, je res. Vasi in mesta beže mimo nas in cesta se prične počasi vzpenjati. Kombi hrope, nekateri poskušajo smrčati, nihče pa niti ne sluti, kako krvavo se lahko takale reč konča. Prav nič nam ni prihranjeno. V nekaj trenutkih se najdemo sredi krvi, ne le do kolen, čez glavo jo imamo. Kamorkoli se ozreš, sama kri in to še sveta povrhu. Hailigenblutt! Zgodba postaja krvava, ali ne?!

Malo okrog cerkve, malo po trgovinah, največ pa po kakšni postavni puncu, pasemo oči in zapravljamo dragocene devize. Spet se zbašemo v kombi. Zdaj ni več nikomur do spanca. Preveč krvavo je bilo vse skupaj in ko za rešitev iz tega morja krvi plačamo še krepko pristojbino v obliki cestnine, jo naših osem mož, da o ženski niti ne govorimo, počasi in previdno ubere po strminah in serpentinah "Grossglockner-Hochalpen strasse". Gora, h kateri smo namenjeni, nas vseskozi budno opazuje in najbrž že premišljuje, s čim bi nam postregla. Mi si takih skrbi ne delamo.

Pri Hoffmanns Hütte si kar sami postrežemo iz svojih nahrbtnikov. Malo se ogledujemo in ko v Pallavičinijevem žlebu ugledamo navezo, si privoščimo še daljnogled, last družbe pri sosednji mizi. Najbolj zgovoren je Zvone, ki do popolnosti obvlada "danke" in "aufwiedersehen". Zgovori se pa ta možakar res prav vse ob uporabi teh dveh čudežnih besed.

Malo kasneje nas Glockner že gleda na svojem ledeniku, Pasterza imenovanem in se verjetno čudi, s kakšno lahkoto premagujemo pasti, ki nam jih je nastavil. Ledena razpoka da bi bila za nas ovira? Kje neki! Malo desno, malo levo, pa spet gor in dol in Pasterza je pregoljufana. Pričenja se pravi visokogorski vzpon. Najprej po razbitem grušču, nato po strmi skalni ostrogi in že smo pod snežišči, ki branijo dostop v vrhnje prostore Glocknerjevega kraljestva. Vrvi romajo na plano in pogumno zastavimo korak v strmino. Višina raste premo sorazmerno z globino pod nami: 2800 m, 3000 m, 3100 m! Zanimivo, vse okrog nas, razen pod nogami, je sam zrak, nam pa kot da ga primanjkuje. Vdihneš trikrat, pa sploh nimaš občutka, da si kaj prida spravil vase. Z vsakim korakom se poraba zraka večja, a vedno teže ga je dobiti. Bi rekel, skoraj kot "Bukolit" v glavni sezoni. Ampak z vsakim korakom je postavljen tudi nov

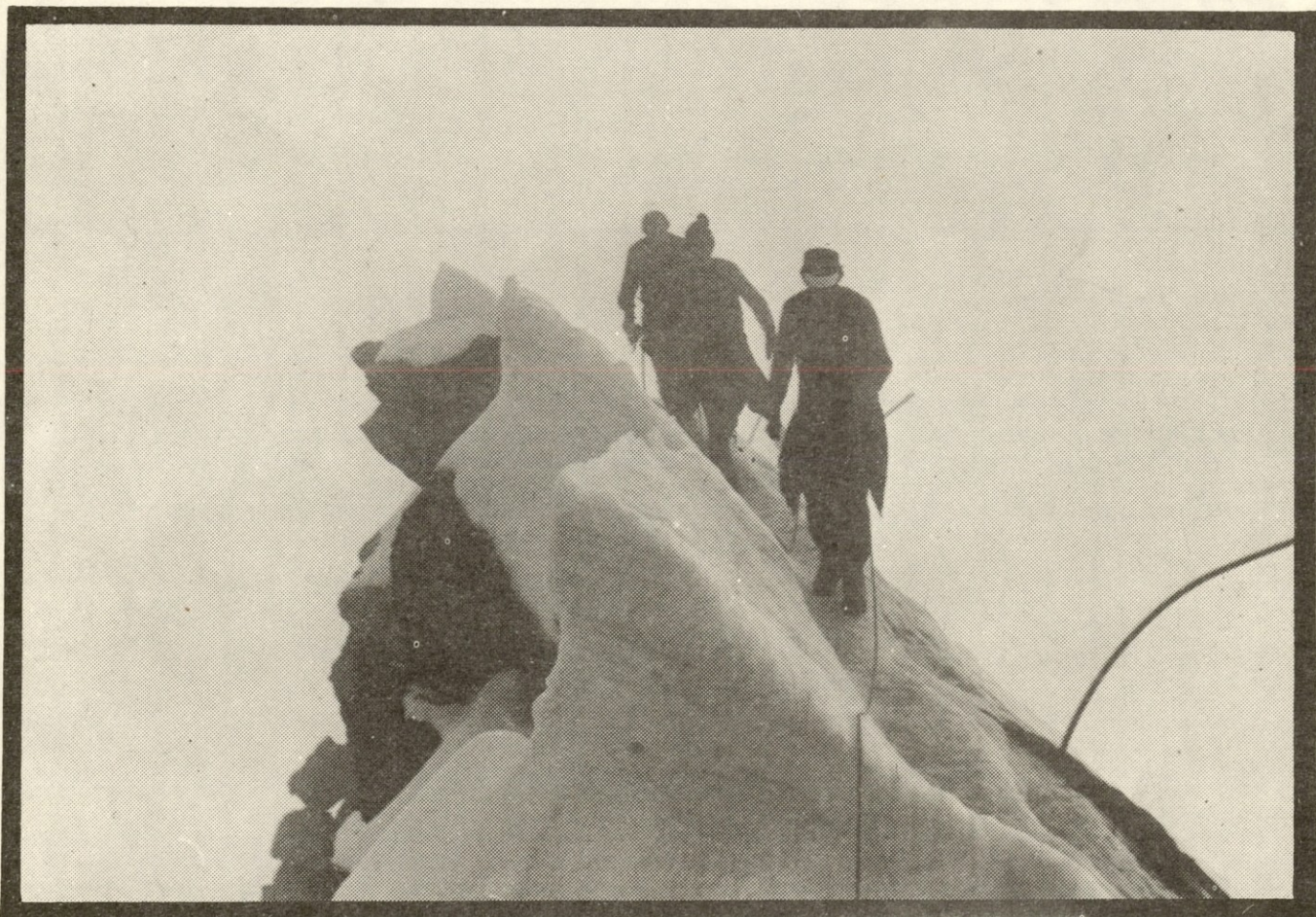
višinski rekord, to je pa tudi nekaj! Adlershütte v višini 3454 m nam je vse bližja, koraki pa so vse krajši. Končno se ujamemo za podboje vrat in se z muko spravimo v kočo.

Gneča pa taka! Ne bi bili Kranjci, če se ne bi znašli in kar kmalu vsi kolikortoliko udobno sedimo okrog mize. Nahrbtnike je zdelala višina in prično bljuvati dobrote, ki so jih v dolini požrli, mi pa po njih. Po dobrotah, namreč. Zvone privleče na dan celo steklenico "špetirgajsta", vendar je napol prazna. Opravičuje se, da jo je v nahrbtnik postavil z zamaškom navzdol, vendar mu ni za verjeti, saj nahrbtnik ne kaže nobenih znakov pijanosti in tudi nič žganega nima na dnu. Čim bolj razmišljamo, manj verjamemo, da bi nahrbtnik požrl toliko žganega. Pomirimo se šele, ko Zvone vsakemu malo natoči in potem še parkrat po malo, ter prepustimo razmišljanje o problemu skrivnostno izginulega žganja kakemu poklicnemu detektivu. Naj se še kdo drug malo matra!

Jeziki se razvežejo in kar naenkrat vsi znamo nemško. Zvone prepričljivo ponuja štruco kruha družbi, ki smo jo zrinili v kot. Pravi, da "in flaša niks mer" in da je "brot trinken šnaps". Naj ga kar odrežejo in pojejo, bo tudi "gut". Ponudi jim tudi svoj nož in eden iz družbe res poskusi odrezati kos. Ostane pa le pri poskusu, kajti nož noče v kruh. Zvone takoj ugotovi, da je "meser nder skrhan" in da s pijačo v kruhu ne bo nič. Tako je volk sit in koza cela, pravzaprav ostane Zvonetu kruh, v katerem najbrž žganja sploh ni bilo, Avstrijcem pa zavest, da pač nimajo sreče.

Zunaj se spušča mrak, vrhovi še enkrat zažare v sončnih žarkih in ugasnejo. Tudi nam gorivo pohaja in drug za drugim se odmajemo do pogradov. Z Jožetom poskušava še malo zapeti, vendar ni prave volje, da o "štimi" niti ne govorim, zato se prepustiva spancu. Sredi noči me zbudi strahoten pok in koj nato Andrejeva izjava, da mora biti zunaj čisto jasno, ker se vidijo vse zvezde. Časa nimam niti toliko, da bi se malo razveselil, ko Andrej že postreže z novo ugotovitvijo. V resnici je oblačno, samo on je z glavno treščil ob tram. In ko je že pri tramu, se mu takoj odpre nekaj gradbeniških problemov. Ob dveh zjutraj - bog se usmili! Na pomoč mu priskoči še Brane in potem ugotavljata, kako je mogoče porabiti pet ton apna, ne da bi vedel kam si ga dal in če zid kaj bolj drži, če je napolnjen z malto, pa spet, da so zidarji dragi in dogovorjeni s psihiatri, da jim dobavljajo stranke. O živčnih zlomih in občutkih tik pred njimi je bilo tudi govora, vendar nisem več zmožgel registrirati vsega, ker je debata postala tako strokovna, da bi ji tudi izkušen zidar težko sledil.

Jutro se počasi približuje in spet nemir na ležišču, kjer sta Brane in Andrej. To pot sta se vrgla na kozmetiko. Sta že morala kje prebrati, da za lepoto ni boljšega kot kopanje v mleku in sta si ga privoščila. Oba lepo naenkrat sta položila svoji, z gradbenimi problemi obteženi, glavi na tetrapak z mlekom. Revež seveda ni vzdržal in po načelu "pametnejši odneha" je izpustil vsebino po njunih glavah. Kako sta se zjutraj česala, je pa že čisto nova zgodba - dolga in boleča.

S prvim dnevom smo na nogah in rahlo vznemirjeni se pričnemo pripravljati na odločilni naskok. Brane ima težave s palicami, ki so včeraj še bile in jih danes ni več ali pa so nekam šle kar brez njega. Končno jih s skupnimi močmi odkrijemo v skrivališču, kamor so se zavlekle in lahko odrinemo. Malo nad kočo si navežemo dereze. Nekatere kar ubogajo, druge pa so trmaste "kot tristo ...". Spet ima Brane smolo, da so njegove te vrste. Kot kaže, sta prednji in zadnji konec zgovorjena, da bosta nagajala. Ko to ugotovimo in ju ločimo - zadnji del v nahrbtnik, prednjega na nogo - je vse v redu. Vzpon se prične, ko Brane ugotovi, da palic spet ni. Te palice so pa res od hudiča! Končno se pomiri s tem, da jih je najbrž pozabil v koči in si eno sposodi od Zvoneta. Zdaj gre pa zares.

Led se postavi navpik - lepo se sliši, čeprav ni čisto res - in zagrizemo proti vrhu. Na sneženi rami snamemo dereze in pustimo palice in cepine. Od tu naprej je Glockner gol in lezli bomo po skalah. Raztežaj za raztežajem napreduje naveza in kmalu smo na vrhu Malega Glocknerja. Tu pa se ustavi! Iščem prehod levo, nato desno in spet naravnost, nikjer ni niti najmanjše možnosti. Pred menoj je ovira, premagljiva le z neskončno potrpežljivostjo. Napredujemo po centimetrih v stalni nevarnosti, da kdo zgrmi čez rob v večnost. Varujemo po vseh pravilih, vendar nevarnost zato ni nič manjša. Kakšen dren! Pa pravijo, da je na Triglavu gneča. Sem naj pridejo pogledat, kaj se pravi nabiti deset navez ali kakih petdeset ljudi v ozko škrbino. Končno se le malo odpre in rahlo desno od prave poti jo urežemo mimo gomazečih mrav-

ljincev proti vrhu. Še malo, res še čisto malo in na vrhu smo! Kje pa je križ? Ko sem bil pred leti tu, je prav na vrhu stal lep, velik, kovan križ. Le kje je zdaj? Ko se dovolj potrudim, ga opazim, skritega v kupu planincev, ki so se nagnetli okrog njega in zlezli nanj zaradi množičnega posnetka. Tudi mi fotografiramo kot pobesneli, nato pa jo uberemo po isti poti nazaj. Tokrat je malo bolje, glavni naval je ponehal in kar hitro smo pri derezah in nato tudi pri koči. Na skalah si uredimo kuhinjo, v kateri zagospodari Jože. Tone prav potihem privleče na dan liter "Merlota", ki ga je hranil za proslavitev uspeha. Lojze seveda ugotovi, da za vino najbrž sploh ni vedel, ker ga drugače gotovo ne bi nosil tako visoko. Kakorkoli že, vina smo bili zelo veseli in prav z užitkom smo si nazdravili. Tudi juha je bila kmalu skuhana, tako da je bila gostija res popolna. Pričenjamo s pripravami za odhod v dolino, ko se Branetu spet zatakne. Komaj najdemo palice, ugotovi, da nima ene nogavice. Premeče skoraj vso kočo, ne pozabi pogledati niti pod mize in klopi in nazadnje presenečen ugotovi, da jo ima na nogi. Le kdo ga je tako nemarno potegnil?! Nazadnje smo spet kompletni in veselo jo uberemo proti dolini, ki spokojno leži pod nami v toplem opoldanskem soncu. Korak za korakom nam je dolina bliže in s pogledi že lovimo Johannisberg, ki smo si ga na tistem izbrali za cilj društva v prihodnjem letu. Še čez ledenik, ki ga že poznamo, in vzpnemo se proti koči. Med potjo še malo podražimo svizce in skoraj mimogrede smo na parkirnem prostoru. Ker imamo še nekaj časa in veliko denarja, se zapodimo v trgovine s spominki in nakupujemo kot nori. Najbolj vztrajna je gotovo Ani-

ca, ki kakih trinajstkrat ugotovi, da mora kupiti še to in ono in jo spet pobriše skozi vhod.

Zvone si omisli svojo zabavo. S klobukom na glavi se vrti pred nekim turistom, ki pridno snema bogastvo, obešeno na klobuku, plača pa nič. Sicer pa Zvone plačila tudi ni pričakoval. Ostali več ali manj pišemo pozdrave in prodajamo zijala. Tu in tam nam uide kakšen zgoščen "Oh!", ko opazimo kakšne lepe gumbke na še lepšem oprsju - brez nedrčka seveda. Kot da Grossglocknerju naše početje ni všeč, se zavije v meglo in nam pošlje nekaj deževnih kapelj. Mi pa pod streho v kombi in že jo brišemo proti dolini. Niti oziramo se ne veliko. Dež nam ne more do živega in zato nekje pred Spittalom preneha. Slovo je bilo pa res ganljivo! Tako smo se priljubili gorskemu orjaku, da se je zjokal ob našem odhodu.

Ni kaj, Kranjci smo "fest" fantje, da o puncih niti ne govorimo. Komaj malo predebatiramo pravkar monule dogodke in se parkrat ob spominu nanje nasmejemo, že je tu meja. Spet bomo doma! Vendar tako gladko to le ne gre. Medtem, ko je Avstrijec zelo prijazen in nas pozdravi z "zdravo gorniki", je naš carinik pravi "bog se usmili". Ozmerja nas s "športaši" in hoče po vsej sili vedeti kaj je to - nahrbtnik. Da bi ga pomirili, mu Tone pokaže značko Grossglocknerja, ki jo je kupil. Komaj jo ima carinik v rokah, se mu pilepi na prste in je ne more več vrniti. Pravi, da zbira značke in da jih ima že čez "tisuč". Seveda, ko jih pa malo manj kot krade! Ostane nam le tolažba, da se bo nekje prav gotovo osmešil, ko se bo hvalil z značko in zraven povedal, da je bil "dole na Groszglockneru". Prepričan sem seveda, da ne ve ali je Grossglockner "gor" ali "dol". Tone, malce jezen na pokovca v cariniški uniformi, pritisne na plin in mimo Kepe, kjer se za trenutek ustavimo, zdravimo proti domu. Dobra volja se je vrnila in oglasi se pesem. Kar naenkrat pa Tonček zaloputne z vrati. Mislili smo, da je zaradi našega "ubranega" petja kar med vožnjo izstopil, pa ni bilo tako hudo. Samo vrata niso bila dobro zaprta pa jih je zaloputnil. Medvode so vse bliže in nekako ob koncu "šihta" se kombi ustavi pred vratarjem, ki se ves začuden sprašuje, čigava je ta tuleča množica. Še kar hitro se sporazumemo, razložimo kramo iz avta in si pri "Marjani" privoščimo še pivo v slovo.

Raztepemo se po domovih z zavestjo, da smo doživeli nekaj lepega in da se bomo potrdili, da bodo taka doživetja pogostejša in da nas bo prihodnjič številčno več. Vabljeni!

Tekst in foto: Vanja MATIJEVEC

Osem mož, da o ženski niti ne govori mo: Petaci Anica, Drešar Tone, Ločniškar Marjan, Škof Andrej, Plešec Brane, Polenšek Zvone, Burja Lojze, Hočevnar Jože in Matijevec Vanja, se zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli pomagali pri uresničitvi in izvedbi ture na Grossglockner.

DROBNEJŠE NOVICE

POVRNITEV PREVOZNIH SREDSTEV

Na 9. redni seji so člani delavskega sveta sprejeli dopolnitev 17. člena Pravilnika o spremembah in dopolnitvah nekaterih pravilnikov delovne organizacije z naslednjim besedilom:

"Do povrnitve prevoznih stroškov po tem členu so upravičeni tudi dijaki in študentje, ki so na obvezni praksi in dijaki in študentje, ki delajo v podjetju za določen čas."

Obenem je bil na predlog direktorja kadrovske-spolnega sektorja sprejet sklep o sklenitvi pogodbe z Zavarovalnico "SAVA" o razširitvi pravice nezgodnega zavarovanja tudi na dijake in študente, ki so v podjetju na obvezni ali neobvezni praksi ter dijake in študente, ki delajo v podjetju preko študentskega servisa.

IZOBRAŽEVANJE GASILCEV

Delavski svet je na 9. seji sprejel sklep o posebnem izobraževanju gasilcev. Inž. Pevec je zadolžen, da v sodelovanju s tehničnim sektorjem pripravi plan izobraževanja tako, da bi naše najboljše gasilce pošiljali na enotedensko prakso k poklicnim gasilcem. Gasilci so namreč sami ugotovili, da so običajne vaje ob množici gasilskih pripomočkov premalo.

DODATNA POSOJILA RAZDELJENA

Na 9. redni seji delavskega sveta so člani odobrili predlog odbora za medsebojna razmerja o razdelitvi preostalih 140.000 dinarjev posojila za stanovanjsko graditev. Posojilo je odobreno naslednjim delavcem:

Ani Jurčec	5.000 dinarjev
Alojzu Rogelj	60.000 dinarjev
Mariji Burja	60.000 dinarjev
Mariji Kukovec	15.000 dinarjev

PRAVILNIK O LOMU, KVARIH IN RAZSIPU

Na predlog poslovnega odbora je delavski svet na 9. seji sprejel sklep o zadolžitvi strokovnih služb za izdelavo pravilnika o lomu, kvarih in razsipu. Nosilca naloge za pripravo predloga sta komercialni direktor Jože Bukovec in tehnični direktor inž. Ivan Hafner.

ASFALT NA SENICI

Asfaltno prevleko so v mesecu septembru dobili tudi vaščani Ladje, Spodnje in Zgornje Senice, ki so se na referendumu odločili prispevati kar 16 starih milijonov, brezplačno odstopiti zemljišče in prispevati material. Vasi so odslej bolje povezane z ostalimi kraji, podjetje Transturist iz Škofje Loke pa bo v kratkem uvedel novo avtobusno progo skozi vasi.

PLANINSKI TABOR

V okviru priprav mladih na SLO je bil v avgustu ob organizaciji mladinskega odseka planinskega društva Medvode planinski tabor - "Tamar 74". Nad 60 udeležencev se je v takoimenovani planinski šoli spoznalo z varstvom narave in bivanjem v naravi (hoji in tehniki plezanja, prehrani, orientaciji ...). Na sporedu je bilo tudi tekmovanje v orientaciji ter izleti na Mojstrovko, Srednjo Ponco in Triglav. Pokrovitelj tabora je bila naša tovarna.

ASFALT SORA - TOPOL

Tudi na dva tisoč metrov dolgem odseku ceste Sora - Katarina do vasi Trnovec je od nedavna asfaltna prevleka. Občani so prispevali zemljišče, občinska skupščina Ljubljana-Šiška pa milijon dinarjev. Katarina in ostale izletniške točke so tako še bližje številnim ljubiteljem narave.

GRADITEV KASNI

Delavci gradbenega podjetja Gradles pospešeno gradijo novo telovadnico pri osnovni šoli Franca Bukovca v Preski, ki bi po načrtih graditve osnovnih šol in vzgojnovarstvenih ustanov iz samoprispevka morala biti dograjena do konca novembra. Zaradi dodatnih del pri ureditvi centralne kurjave, bodo dela končana šele v januarju prihodnjega leta.

Velikost telovadnice bo 28 x 16 metrov z galerijo za gledalce ter bo primerna za tekmovalne športe. Zraven bo še mala telovadnica, večnamenski prostor, slačilnice in sanitarije.

Prav bi bilo, da se z upravo šole že sedaj dogovorimo o možnosti rekreacije članov našega kolektiva v novi telovadnici, saj do sedaj ni bilo pravih možnosti v telovadnici TVD Partizan. Ne nazadnje pa smo pokrovitelji za izgradnjo in prednosti ne smemo kar tako zapraviti. Imamo športno društvo, ki združuje precej članov našega delovnega kolektiva, vendar je dejavnost omejena na letni čas. Za dosego še večjih tekmovalnih uspehov pa bo nujna aktivnost (čeprav le rekreativna) tudi v zimskem času. Prav nova telovadnica nam za to nudi obilo možnosti.

NOVO KEGLJIŠČE

V rekreacijskem centru pri elektrarni Medvode gradijo delavci podjetja Gradles novo štiristezno avtomatično kegljišče. Gradbena dela so v glavnem zaključena, tako da bo kegljišče verjetno nared že do dneva republike. Kegljšče bo pomembna pridobitev za kegljaški šport v Medvodah.

NOVI DRUŠTVENI PROSTORI (BIFE PRI MEHKI ...)

Društvo upokojencev Medvode, ki slavi letos 25-letnico delovanja, je odprlo v poslopju bivše pošte v Medvodah štev. 19 nove društvene prostore. Naša tovarna je brezplačno odstopila prostore, pri ureditvi pa so pomagala ostala medvoška podjetja.

Članom društva so odslej na voljo dve lepo opremljeni sobi, kjer se lahko sestajajo,čitajo časopise in revije ter gledajo TV program. V novih prostorih je urejena tudi okrepčevalnica. Prostori so ogrevani in skoraj 700 članom društva pomenijo prijetno shajališče.

BRUNARICA NA OSOJNIKU

Člani TVD "Partizan" so se odločili zgraditi brunarico na Osojniku. V ta namen imajo delovne akcije ob sredah od 16. do 19. ure ter ob sobotah in nedeljah od 8. do 12. ure. Vabljeni!

KRONIKA

NA NOVO SO SE ZAPOSILILI:

Martin Mikše za nedoločen čas v oddelku mešalnice
Gorazd Gabrijel za določen čas v kadr. spl. sektorju
(že prekinil)

Jana Smolič za določen čas v finančnem sektorju
Kata Bilič za nedoločen čas v oddelku mešalnice
Katarina Drobnič za določen čas v odd. disperzij.
barv (že prekinila)

Ivanka Keber za določen čas v kadr. spl. sektorju
(že prekinila)

Andrej Mrak za določen čas v nabav. oddelku - pral-
nica embalaže (že prekinil)

Marija Gvardjančič za nedoločen čas v skladišču ma-
teriala - odprema - fakturni oddelek

Igor Gostič za določen čas v oddelku efektnih lakov
(že prekinil)

Miroslava Barle za določen čas v nitrooddelku (že
prekinila)

Tomo Vukelj za določen čas v oddelku kuhinje, sinte-
ze, polnilnice (že prekinil)

Peter Jankulov za nedoločen čas v oddelku mešalnice
Matjaž Rebolj za določen čas v oddelku disperzijskih
barv (že prekinil)

Jelena Petrovič za določen čas v predstavnštvu Rije-
ka (že prekinila)

Izet Dedič za nedoločen čas v nabav. oddelku - skla-
dišče materiala - prevzem

Bojan Rauh za določen čas v oddelku mešalnice (že
prekinil)

Janez Štrukelj za nedoločen čas (vrnil od vojakov) v
oddelku tehnične kontrole

Stanka Verhoyšek za določen čas v oddelku disperzij.
barv

Andreja Štajer za nedoločen čas v oddelku mešalnice
Marjan Luževič za določen čas v nabavnem oddelku

- pralnica embalaže
Metod dipl. ing. Modec za nedoločen čas v razvojnem
sektorju

Janez Barbarič za nedoločen čas v skladišču polizdel-
kov

Dragica Anžič za določen čas v finančnem sektorju
Ivo Vidović za nedoločen čas v oddelku kuhinje, sin-
teze, polnil.

Milorad Stojanović za nedoločen čas v oddelku kuhinje,
sinteze, polnil.

Ivica Soldan za nedoločen čas v oddelku mešalnice

SLUŽBO SO PREKINILI:

Ljudmila Velikanje iz komercialnega sektorja
Josip Mastrovič iz predstavnštva Rijeka
Nevenka Kavčič iz razvojnega sektorja
Branimir Lenardič iz oddelka kuhinje, sinteze in
polnil.

Štefan Srež iz oddelka kuhinje, sinteze in polnil.
Martin Lončariček iz skladišča polizdelkov
Mirko Fende iz vzdrževalnih obratov
Marija Rebolj iz prodajnega oddelka
Ivo Jelica iz oddelka efektnih lakov
Mirko Šajnović iz oddelka mešalnice
Maruška Čarman iz kadr. spl. sektorja

ČESTITKE:

Sonja dipl. ing. Makarovič iz kadr. spl. sektorja je
rodila hčerko - čestitamo!

Stanka Kovačič iz finančnega sektorja je rodila hčer-
ko - čestitamo!

ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA
ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA
ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA

ZLATA PRAVILA
ZLATA PRAVILA
ZLATA PRAVILA

Zlata pravila življenja je knjiga z izborom napotkov, modrosti in izrekov velikih mož sveta, ki so s svojimi razmišljanji skušali omogočiti človeštvu boljše in srečnejše življenje, človeku pa olajšati borbo za njegov danes in jutri in ga spodbujati za pošteno in resnicoljubno življenje sveta okrog sebe. Knjiga bo priročnik za vse nas, polna napotkov, skrtih misli in razmišljanj, ki so nam vsak dan potrebni.

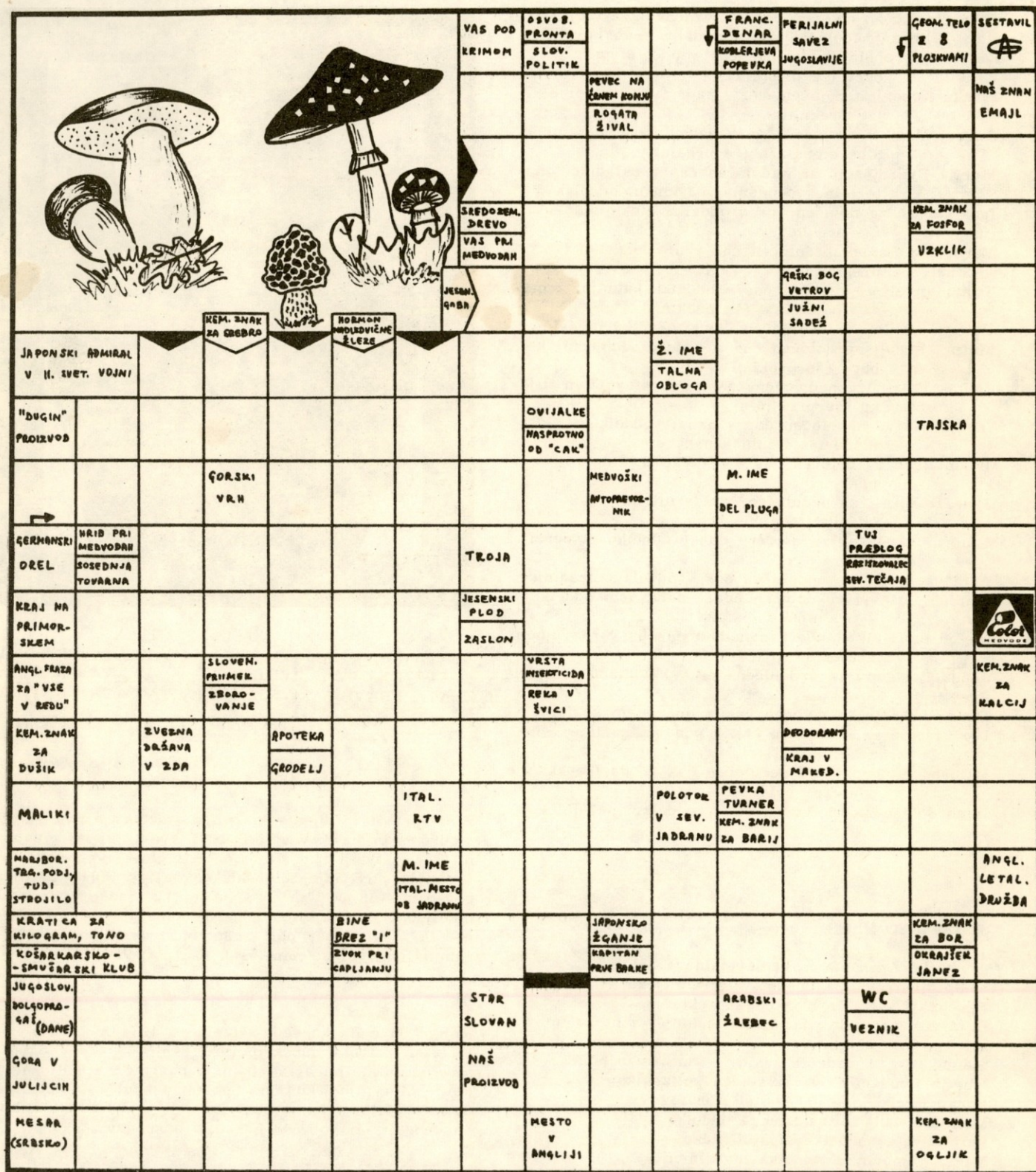
Ker knjigo poznamo, jo priporočamo.

Knjiga bo izšla koncem septembra 1974 in če ste zainteresirani zanj v subskripcijski ceni 100.- din, izpolnite priloženo naročilnico in jo pošljite na Kulturni atelje Slovenije Ljubljana, poštni predal 179, Ljubljana. Naročilnico lahko pošljete tudi v kadrovsko-splošni sektor, ki bo vaše naročilo posredoval naprej.

ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA
ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA
ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA

ZLATA PRAVILA
ZLATA PRAVILA
ZLATA PRAVILA

M.K.

Za pravilno rešitev slikovne križanke razpisujemo tri nagrade:

1. nagrada 60 dinarjev
2. nagrada 40 dinarjev
3. nagrada 20 dinarjev

Križanke oddajte v splošni sektor z oznako "Nagradna križanka Colorjeve informacije" do vključno 10. novembra 1974. Vsakdo lahko sodeluje le z eno križanko.

Obilo sreče!

COLORJEVE INFORMACIJE štev. 9-10 (31.), leto III, september-oktober 1974. Izdaja jih organizacija združenega dela Color Medvode vsak mesec v nakladi 700 izvodov. Glasilo ureja uredniški odbor: Franci Rozman (glavni urednik), dipl. prav. Mirko Korinšek (odgovorni urednik), dipl. arh. Janina Ferjančič, ing. Rihard Pevec, Anica Keber in Alojz Izlakar. Fotografije: Franci Rozman. Oprema: Pavle Učakar. Tisk: Partizanska knjiga, Ljubljana.

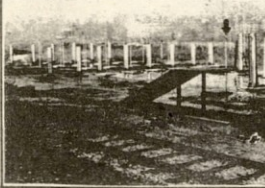
PRAVILNA REŠITEV KRIŽANKE IZ JUNIJSKE ŠTEVILKE

Obupali smo nad človekom, sedaj urejamo rajši okolje.

Škoda, da pamet ponavadi uporabimo za neumnosti!

Predlagam, da ljudem z napako znižamo ceno!

NAGRADNA KRIŽANKA

									
KRIŽIK	U	ŽUREK	ŽUREK	ŽUREK	ŽUREK	ŽUREK	ŽUREK	ŽUREK	ŽUREK
NAŠ	D	I	S	T	E	M	P	E	R
CINK	Z	N	A	R	N	I	K	A	D
REDO	R	T	V	A	E	G	N	J	A
TOVARN	A	E	R	O	M	A	R	J	A
NEPOMEN	Č	R	T	A	L	O	E	E	L
REDO	E	N	N	S	S	O	D	O	S
CELO	V	I	A	N	I	T	O	V	A
REDO	A	R	R	E	N	O	T	N	E
LANTAN	L	A	P	R	A	L	N	I	C
NEPOMEN	N	N	O	V	I	A	S	R	J
REDO	I	K	R	E	A	T	L	A	N
NEPOMEN	K	A	O	L	I	N	O	R	E

DOPISUJTE V NAŠE GLASILO

Colorjeve
informacije

TUDI TVOJEGA PRISPEVKA SI ŽELIMO
V NAŠEM ČASOPISU

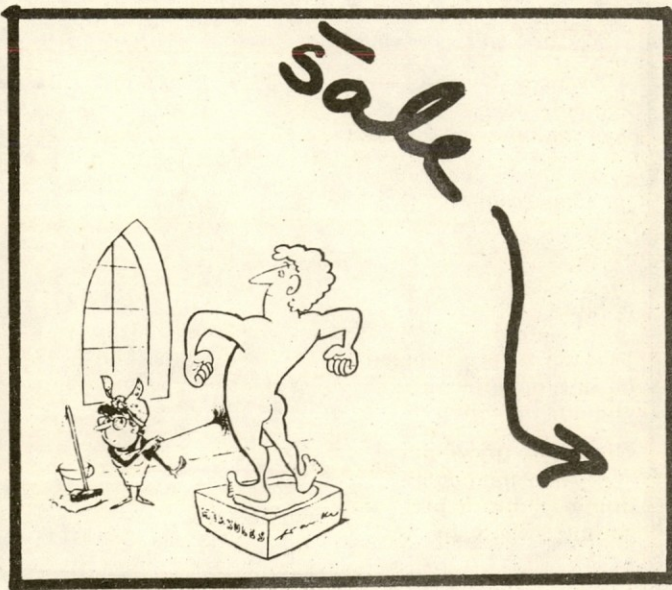
Za nagradno križanko iz junijske številke Colorjevih informacij smo prejeli 23 rešitev. Javno žrebanje smo tokrat izvedli v prostorih fakturnega oddelka v stari tovarni. Komisija v sestavi Marinka Sivec, Ida Dolenc, Viktorija Ažman, je kot dobitnika prve nagrade v znesku 60 dinarjev izžrebala Jožeta Lešnjaka, drugo nagrado 40 dinarjev prejme Ludvik Kalan in tretjo nagrado 20 dinarjev Lado Traven. Nagrade bodo izžrebancem izplačane skupaj z osebnim dohodkom v oktobru 1974. Čestitamo!

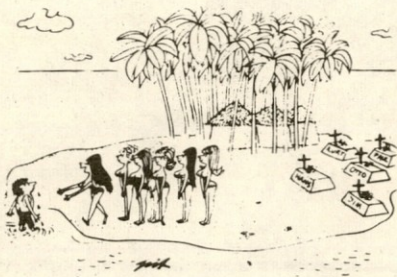
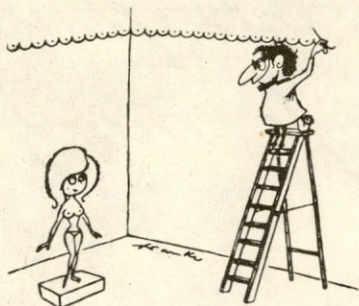
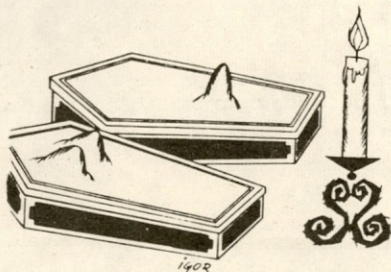
MISLI

Iskal je mesto pod soncem in obležal v prijetni senci.

Delavci obračajo, vodilni obrnejo!

V smetnjak lahko mečemo smeti ali pa v njem živimo!

NI KRIV

- Zvonko, že spet si zamudil pouk. Ali je spet mamica zaspala?
- Ne tovarišica, danes je zaspal očka!

ŠKODA

Dva norca sta pobegnila iz norišnice in zagledala mavrico.

"Poglej", pravi prvi, "za take neumnosti imajo ljudje denar, za najino šolanje pa ne!"

OTROŠKA RADOVEDNOST

- Očka, kaj pa je to: lasulja?
- Hm, sam ne vem, kako bi ti pojasnil. Veš, to so lasje brez glave!

UGANKA

- Kdaj reče Bosanec "Dober dan"?
- (ko se nauči slovensko) -

ZOB ZA ZOB

- Tone, zakaj pa nosiš očala tudi kadar je oblačno?
- Ali sem jaz tebe že kdaj vprašal, zakaj piješ, če si že pijan?

OBISK

- Je Peter doma?
- Trenutek, ga grem vprašat!

NI KRIV

- Zvonko, že spet si zamudil pouk. Ali je spet mamica zaspala?
- Ne tovarišica, danes je zaspal očka!

ŠKODA

Dva norca sta pobegnila iz norišnice in zagledala mavrico. "Poglej", pravi prvi, "za take neumnosti imajo ljudje denar, za najino šolanje pa ne!"

PIKNIK '74

mize so se šibile od dobrot in "kilogrami" so šli neusmiljeno gor ...

tekmovanja so bila zelo napeta in predvsem "resna" ..

pri streljanju z zračno puško brez asistentov ni šlo ..

zasluženo nagrado je bilo treba stisniti kar k sebi ...

piknik je nekaterim služil tudi za "izmenjavo mnenj".